

[Handelsministeren.]

og Arbejdernes Repræsentanter. Det er Organisationerne, og i dette Forhold er det ikke Organisationerne, der skal være det bestemte, det er Samfundet. Organisationerne har deres naturlige og begrænsede Ret i vort Samfund, men Samfundet har den Pligt at paase, at Organisationerne ikke begaar Overgreb. Det er det, Lovforslaget tilsigter, og det er det, vi fra vor Side fastholder.

Til det ærede Medlem Hr. Hendriksen skal jeg sige, at det er jo noget rent formelt, vi strides om, nemlig hvorvidt Lovforslaget burde fremkomme i den foreliggende Form eller ikke. Jeg tror, det er en gammel parlamentarisk Praksis, at naar et Lovforslag ikke er behandlet saa vidt færdigt, at der er stillet endelige Ændringsforslag til det, og det ikke en Gang er kommet frem til anden Behandling, inden Rigsdagssamlingen slutter, fremkommer det i næste Samling i den Form, hvori det sidst blev forelagt, for at man saa kan forhandle videre derom. For øvrigt er dette ikke noget som helst afgørende. Jeg har den Følelse, at de Hovedsynspunkter, som det ærede Medlem lægger til Grund for sit Syn paa hele denne Sag, i alt væsentligt falder sammen med mine og mit Partis Hovedsynspunkter. Derfor haaber jeg paa et godt Resultat af det Arbejde, som skal finde Sted i Udvalget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jønson har Ordet for en kort Bemærkning.

Jønson: Der er en Side ved denne Sags Behandling, som jeg ikke er ganske klar over, og jeg tror heller ikke, den højtærede Handelsminister er det. Her tales om Overgreb, og jeg er maaske en af dem, som kender noget til de faglige Organisationer, da jeg har arbejdet indenfor disse Organisationer gennem mange Aar. Det gaar jo til paa den Maade, at den Overenskomst, der bestaar mellem Parterne, har begge Parter været enige om. I denne Overenskomst foreskrives der, hvad der er gældende dem imellem, indtil Overenskomsten lovmæssig kan opsiges. Men naar dette Lovforslag bliver Lov, vil Følgen være, at hverken Arbejdsgiverne eller Arbejderne har den samme Ret som hidtil til at søge at faa deres Overenskomst respekteret. Thi det er ganske givet, at hvis et enkelt Menneske — det være sig i Arbejdsgivernes eller i Arbejdernes Lejr — synes, at han ikke vil holde den Overenskomst, han den Dag, den blev indgaaet, var med til at ville respek-

tere, saa er der intet Middel, hvorved man uden at paadrage sig Straf kan lade den paagældende forstaa, at han har forbrudt sig mod sin egen Stilling til Sagen. Det forekommer mig, at man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa dette, naar man vil lovgive paa dette Omraade. Indenfor hver Lejr er jo ikke alle enige. Der er delte Meninger indenfor Arbejdsgivernes og Arbejdernes Lejre, og derfor er det ganske naturligt, at de maa have Ret til at paatale det, hvis enkelte af deres Kolleger ikke respekterer en Overenskomst. Men efter dette Lovforslag vil noget saadant altsaa være ulovligt. Det kaldes Overgreb. Jeg vil haabe, at dette Lovforslag aldrig bliver til Lov.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Sneum mente, at Venstre ikke kunde være uafhængigt i dette Spørgsmaal, for Venstrebladene var Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, og Venstrebladene støttede Venstres Politikere. Nu ved jeg ikke, om det ærede Medlem mener, at man er afhængig af en hvilken som helst Forening, man er Medlem af; men her har vi det mest soleklare Bevis for, at Venstre og Venstres Presse ikke har ladet sig sin Stilling til dette Lovforslag diktere af Arbejdsgiverforeningen, for Arbejdsgiverforeningen har udtalt sig imod Lovforslaget. Venstres Presse og Venstre som Parti er gaaet ind for dette Lovforslag, saa det viser klart og tydeligt, at vi ikke er afhængige af Arbejdsgiverforeningen. Jeg tror, det var heldigt for Socialdemokraterne, hvis de kunde bevise, at de var lige saa uafhængige af de Organisationer, de er Medlemmer af.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at saadan kunde man altid sige, naar en Mand blev overfaldet, at det var maaske hans egen Skyld. Ja, naar en Mand er gaaet ud og prædike for Folk, at de skal ikke lade sig trykke ned, de skal vise Rygrad, hævde deres Selvstændighed, saa kan jeg ikke tro, at en saadan Mand, hvis han faar Tænderne slaaet ud og Næsen smadret, da vil finde sig i det, hvis han er uskyldsnen. Der maa være noget muggent ved det, hvis han ikke melder saadanne Folk til Politiet.

Det ærede Medlem spurgte, hvor vi har vore Oplysninger fra. Dem har vi fra „Social-Demokraten“, vi har dem ikke fra vore egne Organisationer. Vi har dem fra „Social-Demokraten“, hvor det tydeligt